

20 Σεπτεμβρίου 2017

Μητροπολίτης Προικοννήσου Ιωσήφ: «Αισιοδοξία, ελπίδα και τον Σταυρό μας» (φώτο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Την Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου 2017, στον Ιερό Ναό Θείας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστού Λέρου, εορτάσθηκε «**Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ**», με την ευκαιρία συμπλήρωσης 95 ετών από της Μικρασιατικής καταστροφής του 1922.

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων «**Μνήμη της Μικράς Ασίας**», τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Προικοννήσου κ. Ιωσήφ, παρουσία και την συμμετοχή του Σεβ. Μητροπολίτου Λέρου κ. Παϊσίου, του εφημερίου του Ιερού Ναού πρωτοπρ. Νικοδήμου Φωκά, αλλά και ιερέων της νήσου.

Τις εκδηλώσεις “Μνήμη της Μικράς Ασίας” τίμησαν με την παρουσία τους οι τοπικές Αρχές προεξάρχοντας του Δημάρχου Λέρου κ.Μιχ.Κόλια, του Επάρχου κ.Ι.Θεμέλαρου, του κ. Μιχ.Κοντραφούρη, επικεφαλής της αντιπολίτευσης, δημοτικών συμβούλων, πρώην Δημάρχων, εκπαιδευτικών, πολλών απογόνων μικρασιατών προσφύγων, μέλη του Συλλόγου Μικρασιατών Λέρου με έξι παιδιά ντυμένα με παραδοσιακές μικρασιάτικες στολές, και πλήθος πιστών.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Μητροπολίτης Προικοννήσου κ.Ιωσήφ, ο οποίος αναφέρθηκε «στην συγκινητική, την θρηνητική, την πονεμένη επέτειο της μεγάλης συμφοράς του Γένους, η οποία μας έτυχε στις αρχές του 20ού αιώνας, την Μικρασιατική Καταστροφή. Γυναίκες και νέες κοπέλες να ατιμάζονται, μωρά

παιδιά να σφαγιάζονται άσπλαχνα, εγκυμονούσες μητέρες να ξεκοιλιάζονται, σεβάσμιοι γέροντες να δολοφονούνται εν ψυχρώ... Εκκλησίες να γκρεμίζονται, σταυροί να καταστρέφονται, εικόνες να καίγονται, τάφοι αγίων και των πατέρων μας να διασαλεύονται και να κατακρημνίζονται, να πετιώνται τα οστά τους στα σκυλιά... ένας λαός ολόκληρος να φεύγει ταπεινωμένος με τα ρούχα μόνο που φορούσε, με τις εικόνες, με τα λείψανα των Αγίων, με τα τημαλφέστερα των εκκλησιών και μοναστηριών, αυτό ένοιωθε για θησαυρό του μόνο! Να παίρνει τον δρόμο της προσφυγιάς και να αναζητάει αλλού έναν τόπο να στεγάσει την δυστυχία του. Όμως, αυτός ο λαός που λέγεται Ρωμιοσύνη, κάθε ταπείνωση, κάθε δυσκολία και κάθε συμφορά που τον βρίσκει, την χρησιμοποιεί ως εφαλτήριο για μία καινούργια αρχή, για ένα καινούργιο ξεκίνημα, για καινούργιες επιτυχίες, για καινούργιες λάμπεις και δόξες, κι έτσι έγινε! Το πρώτο που έκαναν όπου βρέθηκαν ήταν να κτίσουν μία Εκκλησία, και γύρω από αυτήν την Εκκλησία οργανώθηκαν οι πρώτοι καταυλισμοί, που σήμερα είναι πόλεις όμορφες, πολλές εκ των οποίων φέρουν τα ονόματα των αλησμονήτων πατρίδων: Νέα Σμύρνη, Νέα Χαλκηδόνα, Νέα Φιλαδέλφεια, Νέο Ικόνιο, Νέα Πέραμος, Νέα Κύζικος, τα πάντα υπάρχουν σε νέα, εκτός από ένα... την Κωνσταντινούπολη! Την οποία θεωρούμε πάντοτε ζωντανή, πάντοτε βασιλεύουσα, που από την στιγμή που αν και δεν έχει τον βασιλέα, έχει αυτόν που φέρει την κορώνα και τον σάκο του βασιλέως, έχει τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Τον Πατέρα του Γένους. Τον Πατέρα της Ρωμιοσύνης και της Ορθοδοξίας. Κι' όσο υπάρχει ο Πατριάρχης, όσο υπάρχουν οι Φαναριώτες, όσο υπάρχουν οι Αρχιερείς του Θρόνου, όσο υπάρχουν αυτές οι Εκκλησιές που είναι ανοιχτές και λειτουργούνται κάθε μέρα, η ελπίδα είναι ζωντανή και η Κωνσταντινούπολη είναι ζωντανή, είναι η βασιλεύουσα της καρδιάς μας και του ονείρου μας».

Τέλος ευχήθηκε, «το αίμα των άδικα σφαγιασθέντων προγόνων μας, τα δάκρυα των οσίων που ανέδειξε εκείνη η γή, να είναι πάντοτε ευχή και ευλογία για όλη την Ρωμιοσύνη, για όλη την Ορθοδοξία. Και ο Θεός μέσα από τις δύσκολες μέρες που περνάμε να μας αξιώσει να δούμε καλύτερες μέρες. Αισιοδοξία, λοιπόν, Ελπίδα και τον Σταυρό μας!».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Μητροπολίτης ετέλεσε αρτοκλασία υπέρ υγείας των απογόνων των μικρασιατών προσφύγων του νησιού μας και εν συνεχεία εθνικό μνημόσυνο, ενώ όλο το εκκλησίασμα ακολούθησε τον Μητροπολίτη μας στην απαγγελία του εθνικού μας ύμνου.

Ο Αρχιερατικός Επίτροπος Λέρου και Εφημέριος του Ιερού Ναού πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόδημος Φωκάς, στην ομιλία του, αναφέρθη στο χρονικό της μικρασιατικής καταστροφής, και τόνισε το μεγάλο πρόβλημα της προσφυγιάς

όπως αυτό λαμβάνει χώρα και σήμερα, για τον πόνο, την πείνα, τις κακουχίες, την εξαθλίωση λαών και ανθρώπων που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις πατρίδες τους, ερχόμενοι από την κόλαση του πολέμου, διεκδικώντας την ελπίδα, την αξιοπρέπεια και την ασφάλεια, γι' αυτούς και τις οικογένειές τους.

«Αν θέλουμε να ονομαζόμαστε άνθρωποι, επικαλούμενοι μάλιστα την ιδιότητα του χριστιανού, πρέπει να πιστεύουμε ότι δικαίωμα στην ελπίδα έχει κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτως χώρας καταγωγής, θρησκείας, φυλής, χρώματος, κλπ. Ο κάθε πρόσφυγας φέρει στους ώμους του μία ιστορία δυστυχίας. Άλλωστε οι περισσότεροι από εμάς μεγαλώσαμε με τις ιστορίες των παππούδων μας και των γιαγιάδων μας, που μας μιλούσαν για τον πόνο, την δυστυχία, για την φτώχεια, για το τι τράβηξαν τα χρόνια εκείνα της προσφυγιάς».

Ευχήθηκε δε «τα γεγονότα του ξεριζωμού και της προσφυγιάς να μην επαναληφθούν ποτέ για κανέναν λαό, και ολοκλήρωσε την ομιλία με τους λόγους του Πατριάρχου μας: «ξένος δεν είναι ένας αναγκεμένος, ένας δυστυχής, ο πλησίον, ο αδελφός, αλλά ο ίδιος ο Θεός».

Τέλος μήνυμα για τον εορτασμό της ημέρας απεύθυνε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Μικρασιατών Λέρου κ.Β.Γλιάτας, καλώντας ταυτόχρονα το εκκλησίασμα στην επίσημη παρουσίαση του Συλλόγου στις 30/9 στο Συνεδριακό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως.

ε χώρα
ενώ οι
σίωσαν
τούς με

Πηγή: romfea.gr